

POGOVORI VEROUČENCEV Z NAŠIMI DUHOVNIKI V LETU POSVEČENEM DUHOVNIŠKEMU POKLICU

V letu posvečenem duhovnikom smo se z veroučenci odločili, da povabimo k veroučni uri duhovnike, ki živijo v naši župniji in jim zastavimo vprašanja o njihovi življenjski poti in duhovniškem poklicu. Tekom veroučnega leta so nas obiskali p. Metod Benedik, p. Rafael Jenko in župnik p. Marjan Gačnik. Pogovori so bili zelo zanimivi, zato želimo njihovo vsebino podeliti z obiskovalci župnijske spletne strani.

POGOVOR S P. METODOM BENEDIKOM

P. Metod, lepo pozdravljeni. Večkrat vas srečamo na dvorišču ali v cerkvi, videli smo vas tudi na televiziji. Ker se nahajamo v letu duhovnikov, je bila to še dodatna spodbuda, da vas povabimo na obisk in vam zastavimo nekaj vprašanj.

1. Zanimajo nas vaše korenine: kje ste se rodili, v kakšni družini ste odraščali, kje ste obiskovali verouk?

Rodil sem se v Stražišču, neposredni bližini Kranja, med drugo svetovno vojno. Leta 2002 smo praznovali 1000-letnico prve omembe našega kraja v dokumentih in tudi župnija sv. Martina je stara čez 1000 let. Starša sta bila verna, pokončna kristjana, za kar sem jima še danes zelo hvaležen. Povojna oblast je bila do Cerkve najprej prikrita, nato pa vse bolj očitno sovražna. Tako smo otroci obiskovali verouk kar v cerkvi, ker je bilo vse cerkveno premoženje zaplenjeno. Našega župnika, kot mnoge druge, so brez razloga zaprli, zato so naši župniji pomagali kapucini iz samostana v Škofji Loki. Prav zaradi izrednih razmer se je zgodilo, da sem bil, skupaj s svojima bratoma, pri birmi prej kot pri prvem obhajilu.

2. Kdaj ste začutili, da vsa Bog kliče v duhovni poklic? Kako in kje ste stopili h kapucinom?

Kot sem povedal, so v našo župnijo prihajali kapucini iz Škofje Loke. Skrbeli so za bogoslužje, delili zakramente in otroke poučevali verouk. Bili so požrtvovalni in prijazni. Tudi naša družina je bila povezana z njimi. Posebej imam lep spomin na pokojnega p. Metoda Jeršina. Tako so se moji stiki s kapucini spontano krepili. Od šestega leta sem bil ministrant, nato pa sem po nižji gimnaziji vstopil v kapucinsko semenišče.

3. Kako ste postali profesor cerkvene zgodovine in kje ste študirali?

Obiskoval sem gimnazijo v Osijeku, kjer je bila kapucinska gimnazija za tedanje skupno jugoslovansko provinco. Bogoslovje sem študiral v Ljubljani. V duhovnika me je posvetil nadškof Pogačnik leta 1968. Nato me je naš tedanji kapucinski provincial spodbudil, da bi se posvetil nadaljnemu študiju. Tako sem odšel v Rim, kjer sem živel v kapucinskem kolegiju, cerkveno zgodovino pa sem študiral na papeški univerzi Gregoriana. Po opravljenem doktoratu sem se vrnil v Ljubljano. Teološka fakulteta me je takoj povabila, da bi sprejel mesto profesorja cerkvene zgodovine in tako zdaj na fakulteti predavam že 37 let.

4. Zanima nas kje se nahaja najstarejši kapucinski samostan v Sloveniji?

Kapucini so k nam prišli najprej v Gorico, kjer so leta 1591 postavili svoj prvi samostan. Sledila sta samostana v Ljubljani leta 1606 in Celju leta 1609. Hitro so sledili še samostani po drugih slovenskih mestih. Ker so bili v teku časa nekateri samostani ukinjeni - v Ljubljani so ga zaprli Francozi pod Napoleonom leta 1810 - je od prvotnih samostanov celjski najstarejši kapucinski samostan v Sloveniji.

5. Kako se razumete s svojimi študenti? Gojite z njimi tudi prijateljske odnose? Imate za nas kakšen življenski nasvet?

Smem reči, da se s študenti kar dobro razumem. Med predavanji spodbujam, naj o stvareh tudi sami razmišljajo in povedo svoje mnenje. Zdi se mi zelo pomembno, da človek o vsem, še posebej o aktualnih vprašanjih svojega časa sam razmišlja, se temeljito informira in se ne pusti zapeljati mislim in pogledom, kakršne nam vsiljujejo sredstva informiranja (TV, časopisi) in javno mnenje. Misliti s svojo glavo in biti Bogu hvaležen za dar, da moremo sami misliti in se odločati za dobro!

P. Metod, hvala, ker ste nas obiskali in nam povedali veliko zanimivega.

Uredil Žan Novak s katehistinjo

POGOVOR S PATROM RAFAELOM JENKOM

P. Rafael, dobrodošel med nami. Radi bi vam zastavili nekaj vprašanj o času, ko ste obiskovali verouk in je v vas dozorevala odločitev za duhovniški poklic.

1. Kje ste se rodili in v kakšni družini ste odraščali?

Rodil sem se v verni družini, kjer smo bili trije otroci. Živel smo v kraju Suha, ki je tri kilometre oddaljen od Škofje Loke. Otroci smo vsako jutro pred šolo šli k sveti maši. Ob večerih je naša družina redno molila rožni venec in litanije Matere Božje.

2. Kje ste obiskovali verouk in kdo ga je poučeval?

Verouk sem obiskoval vsa leta osnovne šole in nižje gimnazije. Nekaj časa, takoj po 2.svetovni vojni, smo imeli verouk v šoli, nato pa v zakristiji župnijske cerkve v Škofji Loki. Poučevali so me kapucini in uršulinke.

3. Kakšne so bile vaše učilnice in koliko otrok je bilo v vašem razredu?

Kot sem omenil, smo zaradi tedanjih razmer, imeli verouk v zakristiji, včasih tudi v cerkvi. Koliko nas je bilo v posameznem razredu se ne spomnim, ker smo imeli verouk največkrat po več razredov skupaj. Vseh nas je k verouku hodilo okoli 500 otrok.

4. Imate na vaše veroučitelje lepe spomine? Se koga še posebej radi spominjate?

Na vse veroučitelje imam zelo lepe spomine. Posebej se rad spominjam p. Metoda Jeršina, br. Benvenuta in sester uršulink, ki so bile do nas pozorne in ljubeče. Br. Benvenut, ki je bil

kuhar in zakristan, je v svojih širokih rokavih pogosto nosil jabolka in hruške ter z njimi razveseljeval nas otroke.

5. Prosimo, če nam opišete kako je zgedala običajna veroučna ura.

Verouk se je poučeval na osnovi katekizma, ki je bil napisan v obliki vprašanj in odgovorov. Tako smo spoznavali osnove naše veroizpovedi in nauka.

6. Ali ste še kako drugače sodelovali v župniji?

Bil sem ministrant.

7. Kako ste se odločili za duhovniški poklic?

Za duhovniški poklic sem se odločil pri šestnajstih letih. Prej nisem razmišljal, da bi postal duhovnik. Nameraval sem postati kolar, kot je bil moj oče. P. Metod Jeršin me je večkrat nagovoril, če bi bil rad duhovnik in sem se odločil. Mislim, da je k moji odločitvi za duhovniški poklic veliko prispeval prav zgled mnogih dobrih kapucinov, ki so živeli zelo svetniško. Tako sem odšel v kapucinsko semenišče v Varaždin, teologijo pa sem študiral v Ljubljani. Lep spomin imam tudi na p. Mavricija Teraža, ki je zame očetovsko skrbel, ko sem se med počitnicami vračal v domači samostan.

7. Koliko let je preteklo od vaše posvetitve in ali ste rad duhovnik?

Novo mašo sem imel leta 1964, tako je od nje preteklo že 46 let. Rad sem duhovnik in redovnik.

Uredil Andraž Pušnik s katehistinjo.

POGOVOR S P. MARJANOM GAČNIKOM

P. Marjan, lepo pozdravljeni. Povabili smo vas, da bi kaj več zvedeli o življenju župnije in možnostih za naše sodelovanje v njej. Na začetku veroučnega leta smo si namreč zastavili cilj, da bi se bolj dejavno vključili v našo župnijo. V ta namen smo vam pripravili nekaj vprašanj.

1. Matjaž Rozman: Mene zanima več področij, posebej tista, kjer se veliko dogaja. Ali obstajajo v župniji delovne akcije in kako bi lahko tudi otroci sodelovali pri njih?

Otroci bi lahko sodelovali pri čiščenju okolice in selitvi knjig v nov samostan.

2. Klara Drofjenik: Mene pa zanima poklic katehistinje. Kakšne šole je potrebno narediti in kakšen je po vaše dober katehist?

Dober katehist je najprej tisti, ki ima rad Jezusa. Pri nas obstaja za laike, ki želijo poučevati verouk, štiriletna Teološko pastoralna šola.

3. Andraž Pušnik: Želim si postati animator. Kakšne so lastnosti dobrega animatorja?

Animatorstvo je za mnoge privlačno, ker ga zamenjujejo z moderiranjem. Dober animator ni tisti, ki vodi druge, ampak tisti, ki se je sam pripravljen učiti in biti drugim na razpolago.

4. Jan Borlak: Kdo lahko postane ministrant in kako pogosto se ministrira? Ali imajo ministranti svoja srečanja in kdaj?

Ministrant lahko postane veroučenec, ki ima voljo in veselje do ministriranja. Ministrira se običajno ob nedeljah in večjih praznikih, dobrodošlo pa je tudi ob drugih dneh. Ministranti imajo svoja srečanja ob sobotah.

5. Žan Krumpačnik: Mene pa zanima ali so v župnijsko Karitas vključeni tudi otroci in kako bi lahko sodelovali pri različnih akcijah Karitas?

Otroci v župnijsko Karitas zaenkrat niso vključeni, bi ji pa lahko bili v pomoč. Predlagam, da povabite predstavnico naše Karitas k vaši veroučni uri in se pogovorite o možnostih vašega sodelovanja.

6. Žan Novak: Slišal sem, da obstajajo duhovne vaje za otroke in mladino. Kdaj se jih bomo lahko udeležili in kje?

Duhovne vaje so za mnoge pozitivna izkušnja pozitivne vere in bivanja v skupini. Obstaja veliko raznih duhovnih vaj, npr. duhovne vaje za ministrante. Tudi mi kapucini vodimo duhovne vaje v naših samostanih v Kančevcih, Vipavskem Križu in drugod. Pred birmo boste zagotovo imeli možnost, da se jih udeležite.

7. Špela Završek: Pred kratkim smo si ogledali plakat zbora, kjer prepevajo otroci. Zanima me gre pri tem samo za petje ali tudi za druženje?

Veseli smo, da imamo otroški zbor, ki bogati bogoslužje pri družinskih mašah. Kolikor vem, so vaje zborčka, ki jih vodita Zala in Sara, zelo prijetne in zabavne. Vaje so ob petkih, od 17h do 18h. Dobrodošel vsak, ki ima veselje do petja.

8. Lucija Loger: Ali obstaja v župniji kakšna skupina za mlade, ki se ji lahko pridružiš po koncu osnovne šole, ko ni več verouka?

Obstaja mladinska skupina, ki se dobiva ob petkih zvečer.

Brat Marjan, hvala, da ste se odzvali našemu vabilu in odgovorili na vsa naša vprašanja.

Uredila Lucija Loger s katehistinjo.